

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.433 van 16 juli 2015
in de zaak A. 216.275/XIV-36.523**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pieter-Jan Staelens
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Gerard Davidstraat 46/1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 25 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 145.624 van 19 mei 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 2 juli 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Verzoeker voert een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker zet uiteen dat de motivering van het bestreden arrest

niet afdoende is wat betreft het neergelegde medische attest. De materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is echter niet van toepassing op juridictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft het betreffende attest in zijn beoordeling betrokken, maar is de mening toegedaan dat het attest, gelet op de reeds eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas en op het feit dat de arts geen uitsluitel kan geven over de feitelijke omstandigheden waarin het psychisch trauma werd opgelopen, niet kan worden beschouwd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die in een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal over hervormingsbevoegdheid beschikt, oordeelt soeverein over de bewijswaarde van aangebrachte stukken en het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om die beoordeling opnieuw te doen. Het enige middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

2. Verzoeker vraagt om de verwerende partij te veroordelen tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding. Luidens artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij. Te dezen is er geen sprake van een “advocaat van de in het gelijk gestelde partij” zodat het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding niet aan de orde is.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zestien juli tweeduizend vijftien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams